

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.
This project is funded by the European Union.

Şubat 2019 • Sayı: 5

Gazete ceid

TÜRKİYE'DE KATILIMCI DEMOKRASİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ: TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİNİN İZLENMESİ PROJESİ KAPSAMINDA YERELDE YÜRÜTÜLEN ÇALIŞMALAR

Ülker Şener

Politika ve Savunuculuk Koordinatörü

Giriş: Katılımcı Demokrasi ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin İzlenmesi

Kamu politikaları ve hizmetlerinin cinsiyet eşitliği bakış açısıyla izlenmesi ve değerlendirme sonuçlarının kamuoyu ile paylaşılması hem eşitliği sağlamada hem de katılımcı demokrasiyi güçlendirmede önemli bir araçtır.

Bu aracın etkin kullanılabilmesi merkezi ve yerel düzeyde müdahaleleri gerektirmektedir. Toplumsal cinsiyet eşitliğini gözetilen yasal düzenlemelerin varlığı, eşitliği sağlamayı hedefleyen kamusal politikaların ve hizmetlerin merkezi düzeyde planlanması ve tüm yerellere yaygınlaştırılması önemlidir. Ancak merkezde oluşturulan politikaların yerel düzeyde sahiplenilmesi, yerel aktörlerin işbirliği içinde çalışabilmesi, hizmetlerin cinsiyet eşitliği perspektifiyle sunulması, dahası

MOR ÇATI'NIN İZLEME FAALİYETLERİ Röportaj

► 6. sayfa

zihniyet dönüşümü daha çetrefilli ve çeşitli zorluklar içeren bir alan olarak karşımızda durmaktadır.

Toplumsal cinsiyet eşitliği ve katılımcı demokrasi ancak yerel düzeyde gerçekleştirilen müdahaleler ve gündelik hayatın değişimi ile gerçek niteliğine kavuşabilir. Gündelik hayatın değişmesi hem kurumların hem de bireylerin aktif katılımı ve müdahalesini gerektirmektedir.

Proje kapsamında yerel düzeyde gerçekleştirilen çalışmalar bu öngörüler ışığında yerine getirilmiştir.

1. Kapasite ve Farkındalık Artırma Faaliyetleri

Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin İzlenmesi Projesi Adana, Ankara, Gaziantep, Kars, İstanbul, İzmir ve Trabzon olmak üzere yedi pilot ilde uygulanmıştır. Toplumsal cinsiyet eşitliği farkındalığını artırmak, hak temelli izleme ile toplumsal cinsiyet eşitliği arasındaki ilişkiyi kurmak, izleme faaliyetinin hangi yol ve araçlarla eşitliğin sağlanmasına katkıda bulunduğu dair tartışmaları yürütmek ve bunlarla birlikte ildeki aktörler (kamu kurumları, sivil toplum örgütleri ve yerel yönetimler) arasında işbirliği ve koordinasyonu sağlamak, yerelde yapılan çalışmaların ana eksenini oluşturmuştur. Bu amaçlara ulaşmak için eğitim ve atölye çalışmaları gerçekleştirilmiş, her il için Yerel Eşitlik İzleme Planı hazırlanmış ve izleme platformu kurma çalışmaları yürütülmüştür. Proje pilot illerinde yapılan çalışmalar, projenin diğer faaliyetlerinde olduğu gibi, hak temelli izlemenin üç ana normunu; eşitlik, ayrımcılık yasağı ve insan onuruna saygıyı esas almıştır.

Proje pilot illerinde uygulanan eğitim ve atölyeler ile katılımcı sayıları aşağıdaki tabloda yer almaktadır. Tabloda görüleceği üzere

tüm faaliyetlerde, kamu-yerel yönetimler ile STKların dengeli katılımı önemsenmiştir.

Proje İllerinde Gerçekleştirilen Eğitim ve Atölye Çalışmaları

2. Yerel Eşitlik İzleme Planları (YEİP)

Sistematik ve gösterge temelli izleme çalışması kendine özgü araçların kullanımını gerektirmektedir. Yerel Eşitlik İzleme Planı bu araçlardan biridir. Yedi pilot ilde hazırlanan planların temel özelliği her ilin kendi özgülüklerini içine katıp, ilin rengine bürünmesidir. Proje ekibi tarafından, önceki dönemlere ait plan deneyimleri ve on tematik alanda oluşturulan izleme göstergeleri göz önünde bulundurularak taslak bir şablon oluşturulmuş, her ilde üç gün süren atölye çalışmasıyla şablona son hali verilmiştir. Yerel Eşitlik İzleme Planlarında ilin toplumsal cinsiyet eşitliği alanındaki mevcut durumu ortaya konulmuş, ile-kente dair bugüne kadar ilgili alanda yapılmış çalışmalar, planlama deneyimleri paylaşılmış, izleme göstergelerine son hali verilmiş ve geleceğe yönelik cinsiyet eşitliği alanında yapılabilecek faaliyetler üzerine tartışmalar yürütülmüştür.

Yerel Eşitlik İzleme Planı'nın yaşayabilmesi, yol gösterici olması ve kullanılabilmesi, YEİP'in sahiplenilmesine ve sürekliliğini sağlayacak bir mekanizmanın varlığına bağlıdır. Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin İzlenmesi Projesinin uygulama illeri Adana, Ankara, Gaziantep, Kars, İstanbul, İzmir ve Trabzon'da Eşitlik İzleme Planlarının yönetim mekanizması ve sahibi olarak Yerel Eşitlik İzleme Platformları oluşturulmaya başlanmıştır.

3. Yerel Eşitlik İzleme Platformları

Hak temelli örgütlenmelerin (dernek, vakıf, platform, insiyatif vb.) tamamı, toplumdaki

Proje İllerinde Gerçekleştirilen Eğitim ve Atölye Çalışmaları

Eğitim ve Atölye Çalışmaları	Katılımcı Sayıları	
	Kamu-Yerel Yönetim	STK
Toplumsal Cinsiyete Duyarlı Hak Temelli İzleme Eğitimi	127	116
Haritalama Raporları ve İzleme Göstergeleri Eğitimi	91	82
Yerel İzleme Atölyesi	103	100

kişilerin ya da grupların haklara erişimini mümkün kılmak ya da haklara erişimlerinin önündeki engelleri ortadan kaldırmak amacıyla ortaya çıkar. Hâlihazırda karşılanmayan bir ihtiyacın var olması ve bunun giderilmesine yönelik talepler bir araya gelişlerin temel nedenidir. Yerel Eşitlik İzleme Platformları da tam da bu amaçla, her kentte kamu politikalarını ve hizmetlerini toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifiyle izlemeye ve kentin sakinlerinin toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılığa maruz kalmadan bu hizmetlere eşit bir şekilde erişimlerini mümkün kılacak bir mekanizmaya duyulan ihtiyaçtan yola çıkılarak oluşturulmuştur. Proje illerinde kamu kurumları, sivil toplum örgütleri ve yerel yönetimler, platformun katılımcıları arasında yer almaktadır.

İzleme Platformları için yukarıda da ifade edildiği üzere iki işlev tanımlanmıştır:

- Yerel Eşitlik İzleme Planlarının Yönetişim Mekanizması,
- Toplumsal cinsiyet eşitliği bağlamında kentin, müştereklerin konuşulduğu ortaklık alanı.

Yönetişim mekanizması olarak platform; Yerel Eşitlik İzleme Planları'nın hazırlanmasını, izleme sonuçlarının raporlaştırılarak ilgili kurumlarla ve kamuoyuyla paylaşılmasını sağlayacaktır.

Ortaklık alanı olarak platform, kent ve kentlilik bilincinin gelişmesi, kentin toplumsal cinsiyet eşitliği çerçevesinde konuşulması ve değerlendirilmesi, kentteki paydaşların kente dair ortaklıklar konusunda farkındalık geliştirmesine- ortak akıl anlayışının güçlenmesine aracılık edecektir. Böylesi bir farkındalık planın; bir kurumun, bir il müdürlüğünün, belediyenin ya da STK'nın değil; ilin-kentin planı olması açısından önem taşımaktadır.

Deneyim paylaşımı, işbirliği ve koordinasyonun sağlanmasının ön koşullarından biridir. Yerel Eşitlik İzleme Platformları da, kentteki farklı paydaşların deneyimlerini paylaşmaları, birlikte öğrenmeleri ve becerilerini geliştirmeleri açısından oldukça önemli bir araçtır.

Yerel Eşitlik İzleme Platformları, kentteki tüm hizmetleri toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifi ile ele alıp hizmetlerin bu doğrultuda dönüşmesini öngördüğü için yerelerde toplumsal cinsiyet eşitliğinin ana-akımlaştırılmasında da rol oynayacaktır.

Proje süresince işleyen platformların proje tamamlandıktan sonra da varlığını koruması, temel tartışma alanlarından biridir. Bu amaçla platform toplantılarında aşağıdaki soruların cevapları aranmıştır:

1. Platformun işleyişi nasıl olacak? Karar alma mekanizması, aktörler arasındaki

iş bölümü nasıl sağlanacak? Platformun etkin bir şekilde koordinasyonu nasıl mümkün olacak?

2. Platformun sürdürülebilirliğinin güvenesi nedir? İl düzeyinde şu an olmayan ancak önceki dönemlerde oluşturulmuş, bir süre işleyen ve biten yapılanmalardan farkı ne olacak?
3. Platformun benimsenmesi için Belediyeler ve Valilik nezdinde ne tip çalışmalar yapılabilir? Kamu kurumları platform çalışmasına hangi düzey ve çerçevede katılmalı ya da katılabilir? Bu katılımın yasal dayanağı nedir?
4. Kamu-STK-Belediye ortaklığıyla hak temelli izleme yapılabilir mi? Kamu kurumları, kamu politikalarını ve hizmetlerini izleyebilir mi?
5. Platform, katılımcıların bilgi ve deneyimlerini taşıyabilecekleri, aktarabilecekleri bir alan olabilecek mi yoksa bürokratik bir yapılanmaya mı dönüşecek? Tüm aktörlerin bilgi ve deneyimlerini eşit bir şekilde paylaşabilecekleri ve dahası birlikte yeni bilgi üretebilecekleri bir yapılanma nasıl mümkün olabilir?

Platform oluşturma sürecinde belediyeler ile STK'lar arasında, halihazırda birlikte çalışma geleneği olması nedeniyle, işbirliğinin ve toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda ortak anlayışın daha hızlı kurulabildiği görülmüş-

tür. Özellikle eşitlik birimi olan belediyelerin platformu daha fazla sahiplendikleri, toplumsal cinsiyet eşitliği alanında çalışan örgütlenmelerle daha sıkı bağlar kurduklarını söylemek yanlış olmayacaktır.

Türkiye'de 2018 yılı itibarıyla 18 belediyede eşitlik birimi bulunmaktadır. Bu birimlerin 14'ü proje uygulama illerinde bulunan belediyelerdir.

4. Yerel Eşitlik İzleme Platformlarının İlkeleri

Kuşkusuz her oluşum varlığını belli ilkelere dayandırmak zorundadır. Farklı kurumların bir arada olabilmesi ilkelerin ne ölçüde benimsendiğine ve içselleştirdiğine bağlıdır. Yerel Eşitlik İzleme Platformunun işleyişine ilişkin ilkeler de platformun özneliyle birlikte belirlenmiştir. Bu ilkeler şu şekilde sıralanabilir:

- Yatay örgütlenme: STK, belediye ve kamu kurumlarının eşit katılımını öngören gönüllü bir birliktelik
- Ekip çalışması: Platformda bulunan kurumların bilgilerini katılımcı bir şekilde paylaştığı, tartıştığı ve birlikte ürettiği bir çalışma biçimi
- Bağımsız ve tarafsız bir oluşum: Bağımsız bir biçimde işleyebilen bir yapılanmadır.

EŞİTLİK BİRİMİ OLAN BELEDİYELER

- 1) Adana Büyükşehir Belediyesi Eşitlik Birimi
- 2) Beşiktaş Belediyesi Eşitlik Birimi
- 3) Beylikdüzü Belediyesi Toplumsal Eşitlik Birimi
- 4) Buca Belediyesi Eşitlik Birimi
- 5) Çankaya Belediyesi Eşitlik ve Farkındalık Birimi
- 6) Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Eşitlik Birimi
- 7) Gaziantep Büyükşehir Belediyesi Eşitlik Birimi
- 8) İzmir Büyükşehir Belediyesi Kadın Erkek Eşitliği Birimi
- 9) Kadıköy Belediyesi Toplumsal Eşitlik Birimi
- 10) Karabağlar Belediyesi Kadın Erkek Eşitliği Birimi
- 11) Kars Belediyesi Kadın Çalışmaları Birimi
- 12) Konak Belediyesi Eşitlik Birimi
- 13) Nilüfer Belediyesi Eşitlik Birimi
- 14) Muratpaşa Belediyesi Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Birimi
- 15) Odunpazarı Belediyesi Eşitlik Birimi
- 16) Seyhan Belediyesi Eşitlik Birimi
- 17) Şişli Belediyesi Toplumsal Eşitlik Birimi
- 18) Trabzon Büyükşehir Belediyesi Yerel Eşitlik Birimi

Son Söz Yerine: Sürdürülebilirlik

Türkiye’de platformların, kamu-STK işbirliklerinin sürdürülebilirliğine dair çok fazla olumlu deneyim bulunmamaktadır. Kurumların önceliklerinin, işleyiş ve yapılanmalarının, kurum kültürlerinin farklı olması bunun nedenleri arasında sayılabilir.

Proje uygulama illerinde, iki yıl boyunca elde edilen deneyimler olumlu örnek yaratma konusunda olanak sunmaktadır. Yerel yönetimler bünyesinde oluşturulmuş eşitlik birimlerinin varlığı, toplumsal cinsiyet eşitliği alanında izleme ve raporlama yapan sivil toplum kuruluşlarının deneyimi ve kamu tarafından şiddet, istihdam, eğitim gibi alanlarda düzenli veri toplanması sürdürülebilirliği desteklemektedir.

Sürdürülebilirliğin önündeki temel engel STK’ların bu işin öncülüğünü yapmalarını mümkün kılacak kaynağa (insan, maddi vb.) ve kapasiteye sahip olmamasıdır. Hak temelli izleme belli ölçüde uzmanlık bilgisine ihtiyaç duymaktadır. Gösterge okuma, ilgili verileri derleme, raporlama ve izleme raporlarını savunuculuk aracı olarak kullanma, STKların görece az deneyime sahip oldukları alanlardır. Bu konularda proje süresince mesafe alınmış olmasına rağmen katedilmesi gereken epey bir yol bulunmaktadır. İstanbul gibi büyük kentlerde STK’ların kendi illerinden daha çok ulusal düzeyde üretilen

politikalarla ilgilenmesi ve buna ilişkin çalışma alışkanlıklarının olması, yerele ilişkin politika üretme amacı taşıyan platformların sahiplenilmesinin önündeki bir diğer engeldir. Bunun yanı sıra, her ildeki kamu, belediye ve STK arasındaki işbirliğinin tarihselliği o ildeki platform kurulma sürecini farklı şekilde etkilemiştir; dolayısıyla sürdürülebilirliğin önündeki engellerden bir diğeri de, bu üç aktörün aralarındaki ilişki biçiminin yerele özgü bir şekilde değişmesidir. Kamu kurumlarının merkezi ve hiyerarşik yapılarından dolayı proje tamamlandıktan sonra ana aktörlerden biri olup olmayacağına dair endişeler, toplumsal cinsiyete duyarlı veri ve bu verilerin paylaşımına ilişkin kısıtlılıklar, kurumlararası işbirliği ve koordinasyonun devamına ilişkin sınırlılıklar diğer engeller arasında yer almaktadır. Yine ulusal düzeyde izlemeye ilişkin bir yapının olmaması da kısıtlılıklar arasında sayılabilir.

Bundan sonra yerelde yapılacak çalışmalar bu kısıtlılıkların/engellerin üstesinden gelmeye odaklanmalıdır.

Toplumsal cinsiyet eşitliğinin yaşam bulması için, kenti yaşanılır kılmamızın, kenti dönüştürmemizin tam zamanı... Bunun en önemli adımlarından biri, toplumsal cinsiyet eşitliğine duyarlı hak temelli izlemenin yerleşik hale getirilmesidir.

MOR ÇATI'NIN İZLEME FAALİYETLERİ: Kuruluşundan Bugüne Yapılanlar ve Yapılması Planlananlar

Röportaj: Gülsun Kanat (Mor Çatı gönüllüsü)

Mor Çatı'nın gündemine izleme nasıl girdi? Kuruluşundan bugüne geçen sürede, izleme konusunda ne tip çalışmalar yapıldı?

Mor Çatı dayanışma merkezine kadınlar 1990'lı yıllardan itibaren başvurarak şiddet karşısında neler yapabilecekleri konusunda bilgi alıyorlar. Kadınların tanıklıkları ilk yıllarda bile polis, hukukçuların cinsiyetçi tutumlarının açığa çıkarılması ihtiyacını ortaya koydu. Öncelikle kadınların ihtiyaçlarını anlamak ve dayanışmayı örnek amacı ile tuttuğumuz notlar bize, bizlerin sosyal yar-

dım mekanizmalarında, yasal hakların uygulanmasındaki yaklaşımları karşılaştırma, istatistiğini tutma, şiddete karşı erkek egemen yaklaşımın birçok yönünü görmemizi sağladı. Sosyal politikadaki eksikliklerle ilgili aldığımız notlar, bir yandan kurumların nasıl çalıştığına, kadınlara nasıl bir destek sunulduğuna, adalet mekanizmasının kadından yana çalışıp çalışmadığına dair bir izleme aracına dönüşmüş oldu. Örneğin 1992 yılında N.Ç.'nin tanıklığı üzerine Şişli Karakolu önünde yapmış olduğumuz bir basın açıklaması var. Bize göre o da bir izleme bel-

gesi (Feminist Dayanışma ile 25. Yıl kitabı, sy 38). Ancak izlemenin daha sistematik olarak yapılması, hükümetin kadına karşı şiddetle mücadeleyi gündemine alacak şekilde somut bir eylem planı sözü vermesi, KSGM'nin kurulması, 4284 sayılı yasa gibi düzenlemeler, CEDAW Gölge Raporları'nın hazırlanması gibi süreçlerle ilişkili oldu. İlk olarak 'İzleme Raporu' başlığı altında hem tanıklıklarımıza hem sistemli yaptığımız bilgi alma başvurularımıza dayalı raporumuz 2010 yılında yayınlandı. Sonrasında da bunu aralık vermeksizin, kamuoyunda da etki yaratabilecek şekilde (basın toplantısı vb. etkinlikler) yapmaya çalıştık.

Özellikle, hangi tarihsel dönemler Mor Çatı'nın izlemeye yönelmesinde rol oynadı?

4320 Sayılı Aileyi Koruma Yasası'nın uygulamada oldukça eksik kaldığı, kararın hemen verilmesi gerekirken eksik verildiği, evli olmayan kadına uygulanmadığı ve sığınakların yetersiz olmasının getirdiği sorunlar kadınlar tarafından sık sık bizimle paylaşılmaktaydı.

Bunların yanı sıra yetkili kurumlar tarafından verilen sözlerin ve zorunlu uygulamaların yerine getirilmediği, 183 numaralı şiddet hattının etkin çalışmaması sonucu kadınların mağduriyet yaşaması da derinlemesine görüşmelerimizde ortaya çıkmaktaydı. 183 numaralı şiddet hattının kadına ve çocuğa yönelik şiddete ilişkin bir hat olduğunu dahi çok zor öğrenmiştik. Bu sırada 1997 ve 2014 yılları arasında İstanbul Valiliği ile başlayan toplantıların, Valilik genelgesinin, 4320 uygulamalarının, CEDAW raporlarının ve Ulusal Eylem Planları'nın sayesinde, süreç içerisinde daha sistematik bir izlemeye giden bir dönem yaşadık. 1997'de Mor Çatı'nın aktif çabası ile bir araya gelen bağımsız kadın örgütleri, Kadın Sığınakları ve Dayanışma Merkezleri Kurultayı oluşturdu. Kurultayın bu yıl 22'si yapılacak. Bu kurultaylar sayesinde devlet kurumlarının ve belediyelerin sosyal hizmet alanında kadına yönelik şiddetle

ilgili çalışanlarla toplanmaktayız. Kurultaylarda her yıl Türkiye'de yaşananları, ihtiyaçları paylaşarak ortaya çıkarıyoruz. Bu şekilde çıkan resmin ve sonuçların da bir tür izleme olduğunu düşünmekteyiz.

İzlemeye yönelik bir kapasite sorunu yaşadınız mı? Bunların aşılması için neler yaptınız?

Evet, izleme uygulamalarında kapasite sorunu yaşadık. İlk adımda bize başvuran kadınların tanıklıklarını ortak bazı formatları gözeterek kayıt altına almak istiyorduk. Bunun için uygun veri programı araştırması yaptık,

ancak standart çözümler işimize pek yaramadığı için sorunu çözmek kolay olmadı. Bunu daha yeni aşabildik. İkinci adım bu verilerin akademik bir bakış açısıyla da değerlendirilebilmesiydi. Mor Çatı'nın kendi bünyesinde bunu çözemedik, bir ekip çalışması gerekiyordu ve destek alabileceğimiz feminist akademisyenler vardı. Nitelik İstanbul Bilgi Üniversitesi İnsan Hakları Merkezi ile birlikte birkaç proje yürüttük.

Üçüncü adım, başka kadın örgütlenmeleri ile işbirliği içinde idiydik ve izleme faaliyetinin koordinasyon içinde yapılabilmesi, kadına karşı şiddetle mücadeleye de ivme kazandırabilecekti. Birkaç kadın örgütlenmesi ile bu konuda ortak projeler yürüttük, bilgilerimizi paylaştık, ortak yöntemler bulmaya çalıştık.

Şiddetin önlenmesinde pek çok aktör farklı rolü üstleniyor. İzlemenin bu mücadelede nasıl bir önemi var?

Kadına karşı şiddetle mücadele amaçlı yeni yasal düzenlemeler var kuşkusuz. Ancak bunlarda önemli boşluklar da var. İzleme bu boşluklara dikkat çekilebilmesi bakımından önemli. Hala çok sayıda kadın, koruma kararına rağmen öldürülüyor veya yaşadığı şiddete geri dönmek zorunda kalıyorsa; çocuklar eğitimsiz kalıyorsa, kadınlar ve çocuklar sağlığa erişmekte zorlanıyorsa devlet

MOR ÇATI
KADIN SİĞİNAĞI VAKFI

mekanizmalarının süreçleri takip etmekte, destek vermekte yetersiz kaldığı açıkça görülmüştür. İkinci olarak uygulayıcıların cinsiyetçi tutumları birçok durumda kadına karşı şiddetle mücadelenin amacına ulaşmasını engelliyor. İzleme bu tutumları görebilme ve sergileyebilme olanağı sağlamakta, yaşanan her tür ayrımcılık konusunda farkındalığımızı yükseltmemize yaramaktadır. Üçüncü olarak bu sorunların altı çizilip uygulamadaki eksiklikler belirlenirken izleme, bunları çözmek için yaratılması gereken sosyal politikaların olup olmadığı, varsa nasıl çalıştığını, yoksa olması için gereken alanları işaret etmeye yarar. İzleme sayesinde 4320 sayılı kanunun eksiklikleri için mücadele verilirken bu sonuçlardan çok şey öğrendik. Bu çalışmalar sırasında edinilen deneyimler kadın örgütlerinde gönüllülük yapan avukatlar tarafından 6284 sayılı kanunun, kadınların lehine değişikliklerle 4320 yerine geçmesini sağladı. Son olarak da daha teknik bir şey söyleyebiliriz. Her kadının durumu, ihtiyaçları birbirinden farklı. Her kadın “biriciktir”. Biz izleme raporlarımız aracılığıyla onların spesifik ihtiyaçlarını da ortaya koyabilmeyi hedefliyoruz. Kadın örgütlenmelerinin

izleme faaliyetlerinin şiddetle mücadelede somut durumun izini sürebilmek ve buna uygun yeni politikalar geliştirebilmek bakımından çok önemli olduğunu düşünüyoruz.

Hali hazırda yürüttüğünüz ve gelecek dönemleri için planladığınız izleme faaliyetleriniz neler?

Hali hazırda her yıl kendi web sayfamızdan 6 aylık ve yıllık olmak üzere “faaliyet raporlarımızı” yayınlıyoruz. Arada çok can alıcı sorunlar var ise “bilgilenme hakkımızı” kullanarak elde ettiğimiz verileri açığa çıkarıyoruz. Örneğin son yıllarda yasal süreç içerisinde isteğe bağlı kürtaj hakkımızı kullanmak için destek vermesi gereken “devlet hastanelerinin” azaldığı, hastanın hangi hastanede “kürtaj” olabileceği bilgisinin bile telefonda verilemediği bir dönemden geçiyoruz. Şimdi bunu araştırmaktayız. Yine 6284 sayılı kanunun uygulamalarındaki eksiklikler ile ilgili izleme yürütmekteyiz. Ayrıca yukarıda bahsettiğimiz uygulamalar ile ilgili ihtiyaçları toparlayıp, bunların sonuçlarını bir konferansta paylaşmayı planlıyoruz. Bunun yanı sıra çıkardığımız sonuçları paylaşmak amacıyla atölveler ve zivaretler yapacağız.

